Prisonéier vun der Hoffnung

Poesie

Well den Här héiert déi Aarm, a veruecht seng Gefaangen net. Psalm 69:33

Loosst d'Séifze vum Gefaangenen virun dir kommen; no der Gréisst vun Ärer Kraaft bewahr déi, déi zum Doud bestëmmt sinn; Psalm 79:11

Dëst soll fir déi zukünfteg Generatioun geschriwwe ginn: an d'Vollek, dat geschaf gëtt, soll den HÄR luewen. Well hien huet vun der Héicht vu sengem Hellegtum erofgekuckt; vum Himmel huet den HÄR op d'Äerd gekuckt; fir d'Steunen vum Gefaangenen ze héieren; fir déi fräizeloossen, déi zum Doud veruerteelt sinn; Psalm 102:18-20

Bréng meng Séil aus dem Prisong eraus, fir datt ech däin Numm luewe kann; déi Gerecht wäerten mech ëmginn, well du wäerts gutt mat mir handelen. Psalm 142:7

Glécklech ass deen, deem de Gott vum Jakob seng Hëllef gëtt, deem seng Hoffnung op den Här, säi Gott, ass: Deen Himmel an Äerd, d'Mier an alles wat dran ass, erschaf huet, deen d'Wourecht fir ëmmer bewaart, deen den Ënnerdréckten Uerteel mécht, deen den Hongeregen Iessen gëtt. Den Här léisst d'Gefangener lass. Psalm 146:5-7

Prophéiten

Sou seet Gott den HÄR, deen den Himmel erschaf huet a se ausgespannt huet; deen d'Äerd ausgebreet huet, an dat wat dovunner kënnt; deen de Leit drop Otem gëtt, an de Geescht deenen, déi drop wanderen: Ech, den HÄR, hunn dech a Gerechtegkeet geruff, an ech wäert deng Hand halen, an dech bewahren, an dech als e Bund vum Vollek ginn, als e Liicht vun den Heiden; fir déi blann Aen opzemaachen, fir d'Gefangener aus dem Prisong erauszebréngen, an déi, déi an der Däischtert sëtzen, aus dem Prisongshaus. Jesaja 42:5-7

De Geescht vum Här Gott ass op mir; well den Här huet mech gesalbt, fir de Sanftmütegen eng gutt Noriicht ze verkënnegen; hie huet mech geschéckt, fir déi, déi gebrachent Häerzer hunn, ze verbannen, fir de Gefaangenen d'Fräiheet ze verkënnegen, an d'Ouverture vum Prisong fir déi, déi gebonne sinn; Jesaja 61:1

Och dech, duerch d'Blutt vun dengem Bund hunn ech deng Gefaangen aus der Lach erausgehäit, wou kee Waasser ass. Kënnt zréck an d'Festung, dir Gefaangen vun der Hoffnung: haut verkënnegen ech, datt ech dir duebelt erléisen wäert; Sacharja 9:11-12

Evangelien

Dann wäert de Kinnek zu deenen op senger rietser Säit soen: "Kommt, Dir Geseenten, déi vu mengem Papp geseent sinn, ierft d'Kinnekräich, dat fir iech vun der Grënnung vun der Welt un virbereet ass. Well ech hat Honger, an Dir hutt mir Iessen ginn. Ech hat Duuscht, an Dir hutt mir ze drénken ginn. Ech war e Friemen, an Dir hutt mech opgeholl. Plakeg, an Dir hutt mech ugedoen. Ech war krank, an Dir hutt mech besicht. Ech war am Prisong, an Dir sidd bei mech komm." Dann

äntweren déi Gerecht him a soen: "Här, wéini hu mir dech hongereg gesinn a mir dech gefiddert? Oder duuschteg, an Dir hutt dir ze drénken ginn? Wéini hu mir dech e Friemen gesinn a mir dech opgeholl? Oder plakeg, an Iech ugedoen? Oder wéini hu mir dech krank oder am Prisong gesinn a sinn bei dech komm?" An de Kinnek wäert hinnen äntweren a soen: "Amen, ech soen iech: Souwäit Dir et engem vun de geringsten vun dëse menge Bridder gemaach hutt, hutt Dir et mir gemaach." Matthäus 25:34-40

Dunn sot hien zu hinnen: Natioun wäert géint Natioun opstoen, a Kinnekräich géint Kinnekräich. Et wäert grouss Äerdbiewen op verschiddene Plazen sinn, Hongersnout a Pescht, an et wäert schrecklech Siichten a grouss Zeeche vum Himmel sinn. Awer virun all deem wäerten si hir Hänn un iech leeën a verfollegen, iech an d'Synagogen an a Prisongen iwwerginn, wou se viru Kinneken a Herrscher bruecht ginn, wéinst mengem Numm. An et wäert sech zu iech als Zeienausso verwandelen. Lukas 21:10-13

Akten

Dunn ass den Hohepriister opgestan an all déi, déi mat him waren (dat ass d'Sekte vun den Sadduzäer), a si ware voller Roserei. Si hunn d'Apostelen ugegraff an hunn se an de Prisong gehäit. Mä den Engel vum Här huet an der Nuecht d'Prisongsdieren opgemaach, si erausgefouert a gesot: "Gitt, stellt Iech vir a schwätzt am Tempel dem Vollek all d'Wierder vun dësem Liewen." Apostelgeschicht 5:17-20

Dofir gouf de Péitrus am Prisong festgehalen, mä d'Gemeinschaft huet ouni Ophiewe fir hie zu Gott gebiet. Wéi den Herodes hie wollt erausbréngen, huet de Péitrus an där selwechter Nuecht tëscht zwee Zaldote geschlof, gefesselt mat zwou Ketten, an d'Wuechter virun der Dier hunn de Prisong bewaacht. An, kuckt, den Engel vum Här koum op hien, an e Liicht huet am Prisong geschéngt. An hien huet de Péitrus op d'Säit geschloen, hien opgeriicht a gesot: "Stéi séier op!" An d'Ketten sinn him vun den Hänn gefall. Mä hien huet hinne mat der Hand gewénkt, si solle roueg bleiwen, an huet hinnen erkläert, wéi den Här hien aus dem Prisong erausbruecht hat. An hien huet gesot: "Gitt a weist dat dem Jakobus an de Bridder." An hien ass fortgaangen an ass op eng aner Plaz gaangen. Apostelgeschicht 12:5-7,17

An nodeems si vill Schléi op si gemaach haten, hunn si se an de Prisong gehäit an dem Gefaangenwärter ugeuerdnet, se sécher ze bewahren. Deen, nodeems hien esou en Uerder kritt hat, huet se an dat bannenzegt Prisong gehäit a si mat de Féiss am Stock befestegt. An ëm Mëtternuecht hunn de Paulus an de Silas gebiet a Gott luewen, an d'Gefangener hunn se héieren. An op eemol gouf et e grousst Äerdbiewen, sou datt d'Fundamenter vum Prisong gerëselt hunn. An direkt goufen all d'Dieren opgemaach, an d'Féiss vun all Mënsch goufen geléist. An de Gefaangenwärter ass aus sengem Schlof erwächt an huet d'Gefaangendieren op gesinn, huet säi Schwäert erausgezunn a wollt sech ëmbréngen, well hien geduecht huet, datt d'Gefaangen fortgelaf wieren. Mä de Paulus huet mat lauter Stëmm geruff a gesot: "Maacht Iech näischt un, well mir sinn all hei." Dunn huet hien e Liicht gefrot, ass eran gesprongen, koum ziddernd eran, ass virum Paulus an dem Silas erofgefall. Hie huet se erausgefouert a gesot: "Hären, wat muss ech maachen, fir gerett ze ginn?" An si soten: "Gleeft un den Här Jesus Christus, an du wäerts gerett ginn, an däi Haus." An si hunn him d'Wuert vum Här an all deenen, déi a sengem Haus waren, versprach. An hien huet si zur selwechter Stonn vun der Nuecht geholl an hir Sträifen gewäsch; an hien ass direkt gedeeft ginn, hien an all seng. An nodeems hien si a säin Haus bruecht hat, huet hien hinnen Iessen virbereet a sech gefreet, well hien mat sengem ganze Haus u Gott gegleeft huet. Apostelgeschicht 16:23-34

Epistelen

Sinn si Dénger vu Christus? (Ech schwätze wéi en Narr) ech sinn et méi; a méi Aarbecht, méi Schléi, méi dacks a Prisongen, méi dacks am Doud. 2 Korinther 11:23

Dofir bieden ech iech, de Gefaangene vum Här, datt Dir der Beruffung, mat där Dir geruff sidd, éierlech wandelt, mat aller Demut an Sanftmut, mat Gedold, Iech géigesäiteg an der Léift erdroend, a beméit Iech, d'Eenheet vum Geescht am Band vum Fridden ze bewahren. Epheser 4:1-3

Schum dech dofir net fir d'Zeugnis vun eisem Här, an och net fir mech, säi Gefaangenen, mä deelhëll un de Leed vum Evangelium, no der Kraaft vu Gott. Deen eis gerett huet a mat enger helleger Beruffung geruff huet, net no eise Wierker, mä no sengem eegenen Zweck a senger Gnod, déi eis a Christus Jesus ginn ass, ier d'Welt ugefaangen huet. Mä elo duerch d'Erschénge vun eisem Retter Jesus Christus bekannt gemaach gëtt. Deen den Doud ofgeschaaft huet an d'Liewen an d'Onstierflechkeet duerch d'Evangelium un d'Liicht bruecht huet. Fir deen ech als Priedeger, Apostel a Léierer vun den Heiden ernannt sinn. 2 Timotheus 1:8-11

De Paul, e Gefaangene vu Jesus Christus, an den Timotheus, eise Brudder, un de Philemon, eise léiwe Mataarbechter a Mataarbechter. Mä aus Léift wëllen, well ech sou ee wéi de Paul, den Eeleren, sinn, an elo och e Gefaangene vu Jesus Christus. Philemon 1:1,9

Fäert Iech net virun deenen Saachen, déi Dir leide wäert: Kuckt, den Däiwel wäert e puer vun Iech an de Prisong geheien, fir datt Dir op d'Prouf gestallt gitt; an Dir wäert zéng Deeg Bedruch hunn: Sidd trei bis zum Doud, an ech ginn Iech d'Kroun vum Liewen. Offenbarung 2:10